

PAROCHIEBERICHTEN

Mei 2022

Orthodoxe Parochie van de HH. Myrondraagsters

De Parochieberichten verschijnt maandelijks in digitale vorm. Voor de toezending per email kunt u zich opgeven via parochieberichtenbreda@hotmail.com. De parochieberichten zijn gratis, maar een kleine jaarlijkse gift voor de tegemoetkoming in de kosten (ca. 2,50 per jaar per abonnee) is van harte welkom.

Liturgische agenda

ALGEMEEN:

In **2021** zijn Diensten op de Zondagen om de week op de even weken, en de Typikadiensten op de oneven weken.

DIENSTEN:

Zondag 1 Mei:

2e zondag van Pasen:
THOMASZONDAG
10.30 uur: Urengebed
10.50 uur: Typikadienst

Zondag 8 mei:

3e Zondag van Pasen:
Myrondraagsters
PAROCHIEFEEST
10.10 uur: Urengebed
10.30 uur: Goddelijke Liturgie

Zondag 15 Mei:

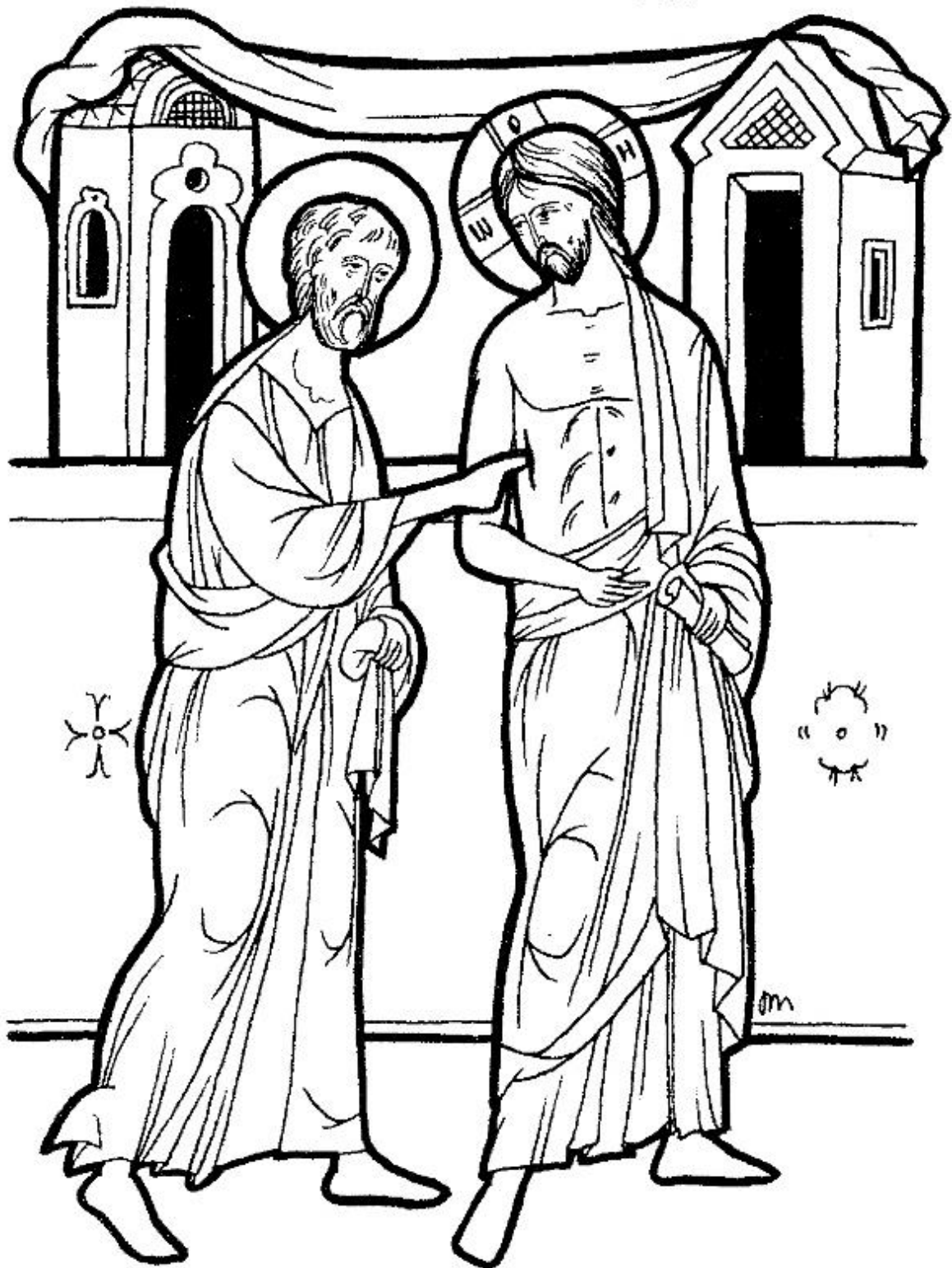
4e zondag van Pasen: De Verlamde
10.30 uur: Urengebed
10.50 uur: Typikadienst

Zondag 22 mei:

5e Zondag van Pasen: Samaritaanse
10.10 uur: Urengebed
10.30 uur: Goddelijke Liturgie

Zondag 29 Mei:

6e zondag van Pasen: De
Blindgeborene
10.30 uur: Urengebed
10.50 uur: Typikadienst

Ongelovige Thomas

Uitleg bij kleurplaat

***CHRISTUS IS OPGESTAAN
CHRISTOS A ÎNVIAT
CHRIST IS RISEN
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΟΚΠΕC!
CHRISTUS IST AUFERSTANDEN
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝ'ΕΣΤΗ
KRIST IS UPSTIEN***

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Vorige week vierden we het Feest der Feesten. Aan het begin van de Metten gingen 1 voor 1 de deuren van het Heiligdom open. Het graf van Christus ging open, en daaruit straalde het felle Licht, die Christus Zelf is. "Christus verrezen uit de doden. Door Zijn dood vertreedt Hij de Dood ...".

De dood, die in het leven van de mens kwam door de zonde van Adam (het eten van de verboden vrucht), is door de nieuwe Adam – Onze Heer Jezus Christus – vernietigd. U zal zich misschien afvragen: Hoe kan dat nu? Aan het eind van mijn leven, zal ik toch moeten sterven.

Dat klopt. Maar vroeger – voor de Opstanding van Christus – was de menselijke dood het eindstadium; daarna was er niks meer. Het was het definitieve einde. Maar nu – na de Opstanding – is de dood een passage, een doorgang geworden naar het nieuwe leven. In de Evangelieën wordt het beschreven als baringsweeën. En pijn doet het. Niet alleen voor de nabestaanden, maar ook voor degene, die dit aardse leven verlaat.

Maar dit aardse sterven is niet meer het definitieve einde. We mogen geloven dat door de Opstanding van Christus wij overgaan naar het nieuwe leven. Aan de einde der tijden – bij de Wederkomst van Christus – zal ook deze overgang, de menselijke dood, teniet worden gedaan.

Gisteravond tijdens de Vespers zijn de deuren van het Heiligdom weer dichtgegaan. Elke keer als in het Troparion werd gezongen: "en bij gesloten deuren, stond Gij te midden van Uw leerlingen", werd een deur van het Altaar gesloten. Op deze zondag vierten we dat de Verrezen Heer Jezus Christus achter gesloten deuren verscheen aan Zijn leerlingen.

Thomas was er niet. Hij geloofde niet. Bij de tweede verschijning van de Verrezen Heer, was Thomas er wel. En na een korte periode van ongeloof, volgt een houding van diep geloven.

Laten we bepaalde facetten van dit Evangelie wat dieper beschouwen. De leerlingen zaten binnen, de deuren waren gesloten, en toch was Jezus plotseling in hun midden.

Als WIJ leerlingen willen zijn van Jezus, maar we hebben de deuren van onze ziel gesloten voor alles en iedereen; zelfs dan is het mogelijk dat achter deze

dichtgetimmerde deuren van onze ziel Christus aan ons verschijnt. Christus zegt tot tweemaal toe: "Vrede zij u".

De eerste keer is dit anders dan bij de tweede keer. De leerlingen zijn overdonderd om hun verrezen Heer te zien. Toen zij bijgekomen waren, zegt Christus voor de tweede keer: "Vrede zij u", en ademt over hen: "Ontvangt de Heilige Geest". De Heilige Geest is nu in hen, terwijl het nog geen Pinksteren is. De Heilige Geest is nog in het verborgene, maar met Pinksteren zal haar komst met macht zichtbaar worden. Geeft dit niet ook de toestand van ons aan?

De Heilige Geest ligt in rusttoestand in onze ziel zonder haar macht of werking te laten zien. Onze ziel, die de genade van Pinksteren nog nodig heeft? Thomas was niet bij deze eerste verschijning van de verrezen heer aanwezig. Hij zei: "Zolang ik niet in Zijn handen de wonden der nagels zie, en mijn vinger kan leggen op de plaats van de nagels, en mijn hand in Zijn zijde kan leggen, dan zal ik het niet geloven"; het ongeloof van Thomas.

Laten wij Thomas niks verwijten! Hoe zitten wij niet in elkaar? Hoe zit de geschiedenis van de mensheid in elkaar – wat dat betreft? Zijn wij niet altijd op zoek geweest naar bewijzen dat God bestaat? Thomas van Aquino, Descartes en vele anderen hebben een poging gedaan. Maar net zoveel anderen hebben geprobeerd om te bewijzen dat God niet bestaat.

En hoe zit het met onze dagelijkse leven? Worden wij niet voortdurend gevraagd om een bewijs dat God bestaat? Worden wij niet gevraagd om telkens de "kentekens van de nagels" te laten zien? Wetenschappelijk is het onmogelijk om het bestaan van God te bewijzen. Het is ook onmogelijk om te bewijzen dat Hij niet bestaat.

En toch is er één bewijs: Wanneer wij een band aangaan met God; wanneer wij onze hart openen voor Hem; wanneer wij de verrezen Christus toelaten in ons leven, dan zullen we ervaren dat Hij leeft. 'Zalig zij die niet gezien hebben en toch geloven'.

Amen.

CHRISTUS IS OPGESTAAN
CHRISTOS A ÎNVIAT
CHRIST IS RISEN
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΟΚΠΕC!
CHRISTUS IST AUFERSTANDEN
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝ'ΕΣΤΗ
KRIST IS UPSTIEN

PAASBOODSCHAP Z.Em. JOHANNES van DUBNA

Paasboodschap 2022 van Zijne Eminentie, Metropoliet JOHANNES van Doebna

Beste geliefde Messeigneurs, Vaders, Broeders en Zusters in Christus,

De Opstanding van Christus, de overwinning van het leven op de dood, is het hart van ons geloof, het wezen zelf van de goddelijke cultus, van onze wijze van zijn en van de cultuur van het orthodoxe volk, drager van de naam van Christus. Het leven van de orthodoxe gelovigen is doordrongen van en gevoed door het geloof in de Opstanding. Deze paaservaring is niet slechts de herinnering aan de Opstanding van de Heer, maar ook de beleving van onze eigen vernieuwing en de ongeschokte zekerheid van de eschatologische voltooiing van onze geloofsbelijdenis.

Elke eucharistische Liturgie is op intieme wijze verbonden met de "volmaakt heilige dag" van de zondag, de dag van de Opstanding. Het paschale en vreugdevolle karakter van de Goddelijke Liturgie is opmerkelijk, want die wordt altijd gevierd in een sfeer van vreugde en vrolijkheid, alsof die de hernieuwing van de hele schepping uitbeeldt.

De orthodoxe gelovige heeft een eigen reden en een krachtig motief om tegen alle soorten kwaad te strijden, want hij beleeft op intense wijze de tegenstelling tussen de verwachting van het laatste einde en de historische gegevens waarin hij leeft, overeenkomstig het woord van de Heer: "alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan" (Mt. 25:40) en door de liefdesdaad van de goede Samaritaan (Lk. 10:30-37) beschouwt hij de gewonde, de vluchteling en de arme als een naaste, en biedt hem op spontane wijze hulp. Deze liefdevolle diaconie, de hulp aan een broeder in een hachelijke situatie zal de betekenis van het eucharistische deelgenootschap van de Kerk verlengen en tot uitdrukking brengen, en openbaren dat de liefde de diepe beleving is van het leven in Christus, zowel in de tegenwoordige tijd als in het Koninkrijk.

De aankondiging van de Opstanding, "het feest der feesten", de almachtige Liefde die de macht van de dood heeft tenietgedaan, weerklinkt vandaag in een gewonde wereld, waar een broederoorlog woedt, evenals andere vergeten oorlogen, sociaal onrecht en de schendingen van de waardigheid van de menselijke persoon. In onze hedendaagse wereld die gelijkwaardig is aan een Golgotha voor duizenden vluchtelingen, voor onschuldige mannen, vrouwen en kinderen die in koelen bloede vermoord zijn, zogenaamd uit staatsbelang, kondigt de Opstanding aan dat voor God het menselijk leven een absolute waarde heeft. Zij verklaart dat de beproevingen en het lijden, het kruis en Golgotha niet het laatste woord hebben. Zij die kruisigen zullen hun tragische overwinningen niet kunnen vieren. Voor de Orthodoxe Kerk is het Kruis het middelpunt van de vroomheid, maar niet het laatste doel bepaalt ook het uiteindelijke oriëntatiepunt van het kerkelijke leven. De ware betekenis van het Kruis is dat het de weg is die leidt naar de Opstanding. Juist op deze basis roepen wij uit: "door het Kruis is de vreugde in de gehele wereld gekomen". De dienst van het Lijden van de Heer is niet droevig, maar een mengeling van kruis en opstanding, omdat het Lijden immers omgeven en beleefd wordt vanuit de Opstanding, die "de verlossing van onze smarten" is.

Zeer geliefde broeders en zusters, wij, orthodoxe gelovigen, vervuld van de ervaring van de Opstanding, verlicht door de Opgestane, licht zonder einde, voor alles dankend, de wil van de Heer zoekend, wij zingen met de hele Kerk "Christus is opgestaan!" Laten we de Heer die geslachtofferd, begraven en opgestaan is, vragen het verstand en het hart van iedere mens van goede wil te verlichten; onze daden te geleiden naar alle goede werken en Zijn Kerk te bevestigen, opdat zij getuigenis moge afleggen van het Evangelie van de Liefde "tot aan de uiteinden van de aarde" (Hand. 1:8) en de lof van Zijn naam "boven alle namen" moge verkondigen.

Voor u allen een heilig Paasfeest 2022

Deze Paasboodschap is ook in andere talen te lezen, namelijk [Frans](#), [Engels](#), [Duits](#), [Italiaans](#), [Русский](#) en [Українська](#) (klik op de taal om deze Paasboodschap in de gewenste andere taal op te roepen)

Parochiegegevens

Kapel Breda:

"H. Myrondraagsters";
Kerkhofkapel; Vogelenzanglaan 21
www.orthodoxekerkbreda.nl

Parochiepriester Breda:

Vader Josef Sikora
Piet Retiefstr. 43
5025 CB Tilburg
+31-(0)6-27217181
priesterjosef@hotmail.com

Bankrekeningnummer Breda:

NL11RABO0186709919
t.n.v. Orthodoxe Kerk Breda

